

питання стосовно збільшення фінансування захисту кіберпростору в окремих країнах та здійснення інших превентивних заходів проти подальшого становлення та функціонування кібернетичного тероризму.

Таким чином, кібертероризм на сучасному етапі являє собою загрозу як національній, так і міжнародній безпеці, адже становить необхідну приналежність до самої терористичної діяльності в умовах глобалізації. Для протидії та запобіганню проявам кібернетичного тероризму, варто криміналізувати таке діяння у національному законодавстві держав, де його не передбачено як кримінально каране, а також створити міжнародні механізми превенції та мінімізації даного виду правопорушення у міжнародному інформаційному просторі.

Список використаних джерел:

1. Резолюція «Досягнення у сфері інформатизації і телекомунікацій у контексті міжнародної безпеки» : ООН; Резолюція, Міжнародний документ від 08.12.2005 № 60/45 [Електронний ресурс]. – http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_e45
2. Виявлення та розслідування злочинів, що вчиняються у сфері інформаційних технологій: наук.-практ. посіб. / Б.М. Романюк, В.Д. Гавловський, М.В. Гуцалюк та ін. ; за заг. ред. проф. Я.Ю. Кондратьєва. – К.: Паливода А.В., 2004. – 144 с.
3. Шанхайская конвенция о борьбе с терроризмом, сепаратизмом и экстремизмом : от 15 июня 2001 г. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.conventions.ru/view_base.php?id=1070.
4. Рекомендация о развитии и использовании многоязычия и всеобщем доступе к киберпространству [Электронный ресурс]. – Париж, ЮНЕСКО, 2003. – Режим доступа: <http://www.unesco.org>
5. Мережі і мережеві війни. Майбутнє терору, злочинності та бойових дій / за ред. Дж. Арвкілла, Д. Ронфельдт. – К.: Києво-Могилянська академія, 2005. – 350 с.

Коляда І.С.

студентка,

*Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого*

М'ЯКЕ ПРАВО ЯК СПОСІБ РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Загальновизнаним є твердження, що виникнення поняття «м'якого права» обумовлено стрімким розвитком міжнародних відносин, їх урізноманітненням і ускладненням їхнього змісту. Питання природи, структури та взагалі явища «м'якого права» навіть сьогодні породжує численні дискусії та відзначається значною неоднорідністю поглядів на них, що свідчить про актуальність цієї проблеми.

У теорії сучасного міжнародного права до сьогодні не існує єдності у поглядах щодо того, чим є «м'яке право» і які саме норми охоплюються цим поняттям.

Поняття «м'якого» права з'явилося в міжнародному праві в останні 20–30 років. Це було пов'язане із прагненням як держав, так і міжнародних організацій визначити місце таких міжнародних документів, які первинно не належать до міжнародних угод, але значення яких виходить за рамки морально-політичних зобов'язань. При цьому суб'єкти можуть не мати первинного наміру укласти міжнародний договір і саме тому не надають документу відповідної форми. Або ж суб'єкти не хочуть встановлювати для себе чіткі права й обов'язки, проте прагнуть письмово зафіксувати певний рівень відносин, що склалися між ними [3].

Доцільно стверджувати, що м'яке право являє собою систему необов'язкових норм, які в той же час вирізняються значним практичним значенням та широким застосуванням. Так як такі положення мають політичний характер, саме в силу їхньої природи забезпечується досить швидка реакція на необхідність врегулювання тих чи інших відносин. Таким чином «м'яке право» виступає своєрідним індикатором проблемних аспектів міждержавного співіснування. М'яке право є явищем, породженим, у першу чергу, активізацією діяльності міжнародних організацій, які опосередковують спрямованість зусиль держав на забезпечення міжнародного правопорядку. На сьогодні можна із впевненістю констатувати, що в значній мірі саме завдяки м'якому праву забезпечується адаптація діючої нормативної бази до існуючого міжнародного становища. Так, м'яке право являє собою дієвий інструмент, що сприяє визнанню та встановленню нових міжнародно-правових норм, які забезпечували б регулювання відносин, що мають найбільш актуальне значення на даний момент, підтримуючи тим самим ефективне функціонування міжнародної нормативно-правової системи [4].

На сьогодні можна говорити про те, що м'яке право поступово проникає у сфери внутрішньодержавного регулювання. Авторитет норм м'якого права, їх здатність відображати сучасні особливості регулювання відносин певної сфери, а також широке розповсюдження в міжнародній правовій системі беруться до уваги у внутрішньому законодавстві, що дедалі частіше містить бланкетні положення, які відсилають до актів м'якого права.

Неабияку роль відіграє м'яке право у вирішенні збройних конфліктів внутрішньодержавного характеру. Зокрема, йдеться про функціонування Системи Кімберлійського процесу. Утворена актом м'якого права, система сертифікації необроблених алмазів спирається на внутрішні заходи країн-учасниць з перешкоджання експорту та імпорту необроблених алмазів із зон конфліктів, сприяючи покращенню ситуації насамперед в країнах Африки.

Узагальнений підхід до визначення сутності м'якого права дозволяє говорити про нього як про сукупність юридично необов'язкових міжнародних норм, що створюються державами, міжнародними організаціями та іншими суб'єктами, не суперечать загальним принципам міжнародного права й спрямовані на регулювання міжнародних відносин. Міжнародне право встановлює певні межі існування м'якого права, натомість останнє сприяє його розвитку, кодифікації та вдосконаленню, здійснюючи таким чином суттєвий вплив на міжнародне право в цілому. Підсумовуючи, слід зазначити, що в міжнародних відносинах м'яке право сприяє заповненню прогалин

міжнародно-правового регулювання, застосовується в процесі тлумачення положень міжнародно-правових договорів та відіграє важливе значення для врегулювання конфліктів, адже являє собою універсальний засіб підтримки діалогу між державами з різними зовнішньополітичними, економічними та культурними традиціями.

Список використаних джерел:

1. Колодкин Р. А. Критика концепции «мягкого права» / Р. А. Колодкин // Советское государство и право. – 1985. – № 12.
2. Буткевич В. Г. Міжнародне право. Основи теорії / В. Г. Буткевич, В. В. Мицик, В. В. Задорожній. – К.: Либідь, 2002.
3. Мицик В.В. Концепція «м'якого права» (soft law) / В. В. Мицик // Міжнародне право. Основи теорії / За ред. В. Г. Буткевича. – К.: Либідь, 2002.
4. Шалінська І. В. Акти «м'якого права»: поняття та значення у міжнародному правопорядку // Соціологія права. – 2011. – № 2.
5. Міжнародне право екзаменаційний довідник / О. В. Трояновський, Ю. В. Чайковський, Н. О. Якубовська. – О. : Фенікс, 2010.
6. Велижанина М. Ю. «Мягкое право»: его сущность и роль в регулировании международных отношений : его сущность и роль в регулировании международных отношений : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10 / М. Ю. Велижанина. – М., 2007.
7. Віденська конвенція про право міжнародних договорів між державами і міжнародними організаціями або між міжнародними організаціями 1986 р. // Международное публичное право.

Лифарь А.О.

студентка,

Полтавський юридичний інститут

Національного юридичного університету

імені Ярослава Мудрого

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОГО МІЖНАРОДНОГО ПРАВА

Останнім часом події в сучасному світі супроводжуються появою й розвитком різних викликів і загроз, для нейтралізації яких у людства поки немає чітких і повною мірою ефективних механізмів. Характерно, що вони не зосереджуються в одному регіоні, а мають транскордонний характер. Проблема протидії транснаціональній злочинності є всеохопною. У сучасному світі держави не можуть поодиночки впоратися з проблемою протидії транснаціональній злочинності, а тому боротьба з нею повинна вестися комплексно, у взаємозв'язку з іншими погрозами й у тісній співпраці різних держав.

Зростаюча роль регіональних та субрегіональних підсистем у загальній системі цієї боротьби на міжнародному рівні обумовлюється насамперед новітніми тенденціями сучасних міжнародних відносин – глобалізацією, регіоналізацією, фрагментацією. В сучасних умовах відбувається інтенсивний процес формування нової геоструктури світу, нового світопорядку. Серед